

Mere fordømmelse af Obamas dronemassemord

10. november 2015 – Siden *The Intercepts* udgivelse i sidste måned af »Drone-papirerne«, er kravene om kontrol fra Kongressens side, kongresundersøgelse og direkte forbud mod Obamas selektive program for dronemord blevet stærkere.

Næste mandag vil Kirkernes Nationalråd i USA fokusere på dette spørgsmål på Capitol Hill, når rådet er ko-sponsor af en høring om Obamas dronedræberprogram i Rayburn-bygningen. En af talerne er den pensionerede oberstløjtnant i den amerikanske hær, Daniel L. Davis, en udtalt kritiker af krigen i Afghanistan.

I går udgav Countercurrents.org en kommenteret artikel af Doug Noble, der er medlem af Koalitionen for Droneaktion i staten New York, med titlen »Reaper Madness: Counterproductive Drone Wars« ('Manden med Leens galskab: Kontraproduktive dronekrige'). I artiklen citerer han etableringens tænketanke fra Rand og Brookings, en researcher ved Afdelingen for National Sikkerhed ved Flådens Skole for Akademikere, et medlem af staben ved U.S. Army War College Strategic Studies Institute, en professor ved Sam Nunn School of International Affairs, samt endnu flere. I variende grader af ligefremhed advarer de imod eller fordømmer politikken og programmet med dronedrab.

Blandt disse personer citeres James A. Russell ved Naval Postgraduate School fra dennes artikel, 'False Promise of Aerial Policing' (tilnærmelsesvis: 'Ordens-magthåndhævelse fra luften giver falske løfter'), at »ideen om ordensmagthåndhævelse fra luften er farlig og dybt fejlbeskrevet, og er dog på mystisk vis blevet et universalmiddel for stater, der søger at anvende magt i den moderne æra ... Magthåndhævelse ved luftpatruljering er et intellektuelt og strategisk korthus,

der bygger på et skrøbeligt fundament ... [det] repræsenterer taktikkens triumf over strategi og vender fundamentale sandheder om krigens natur på hovedet.«

Noble skriver, »Det måske mest lumske i alt dette er den kendsgerning, at mange undersøgelser, der længe har været tilgængelige for militære planlæggere, på afgørende vis har vist, at anvendelsen af bevæbnede droner i indsats til imødegåelse af oprør og terrorisme både er ineffektivt og kontraproduktivt. Ydermere har historien og nylig research klart vist, at strategien bag sådanne anvendelser af droner, med at 'afhugge hovederne' – mord på højtrangerende personer – i sig selv har været både fejlslagen og kontraproduktiv mht. at besejre oprørs- eller terrororganisationer.

Så drone-krigerne har hele tiden vidst, at det ikke ville virke: at dræber-droner og drabslister ville slagte tusinder af civile, men aldrig besejre terrorister. De har haft afgørende viden om dette fra årtiers militærerfaring og mange bind med undersøgelser.«

Og i »'How Airstrikes Fail and Why Washington Never Notices' ('Hvordan luftangreb slår fejl, og hvorfor Washington aldrig bemærker det'), skriver Tom Englehardt i sin artikel, der blev bragt i Huffington Post (9. nov.): »I sin post-moderne 'menneskejagt'-form med det grumme navn Predator og Reaper, (Rovdyr og Manden med Leen) er det lykkedes droner at dræbe tusindvis af ledere, officerer, underofficerer og menige militante personer i forskellige terroristorganisationer, så vel som også et betydeligt antal civile, inklusive børn. Nyligt lækkede dokumenter om Washingtons dronedrabskampagner indikerer, at, i mindst én periode i Afghanistan, var kun 10 % af dem, der blev dræbt, rent faktisk udset som mål for drab. Og alligevel synes præsidentens dronedrabskampagne i flere lande (delvist baseret på en drabsliste fra Det Hvide Hus og tirsdags-terrormøder for at beslutte, hvem der skal være mål) blot at have været med til at nære den eksponentielle vækst af terrororganisationer i hele Sydvestasien og Afrika.«